

ORIENTERINGSLOP SØNDAG 15.JUNI 2014

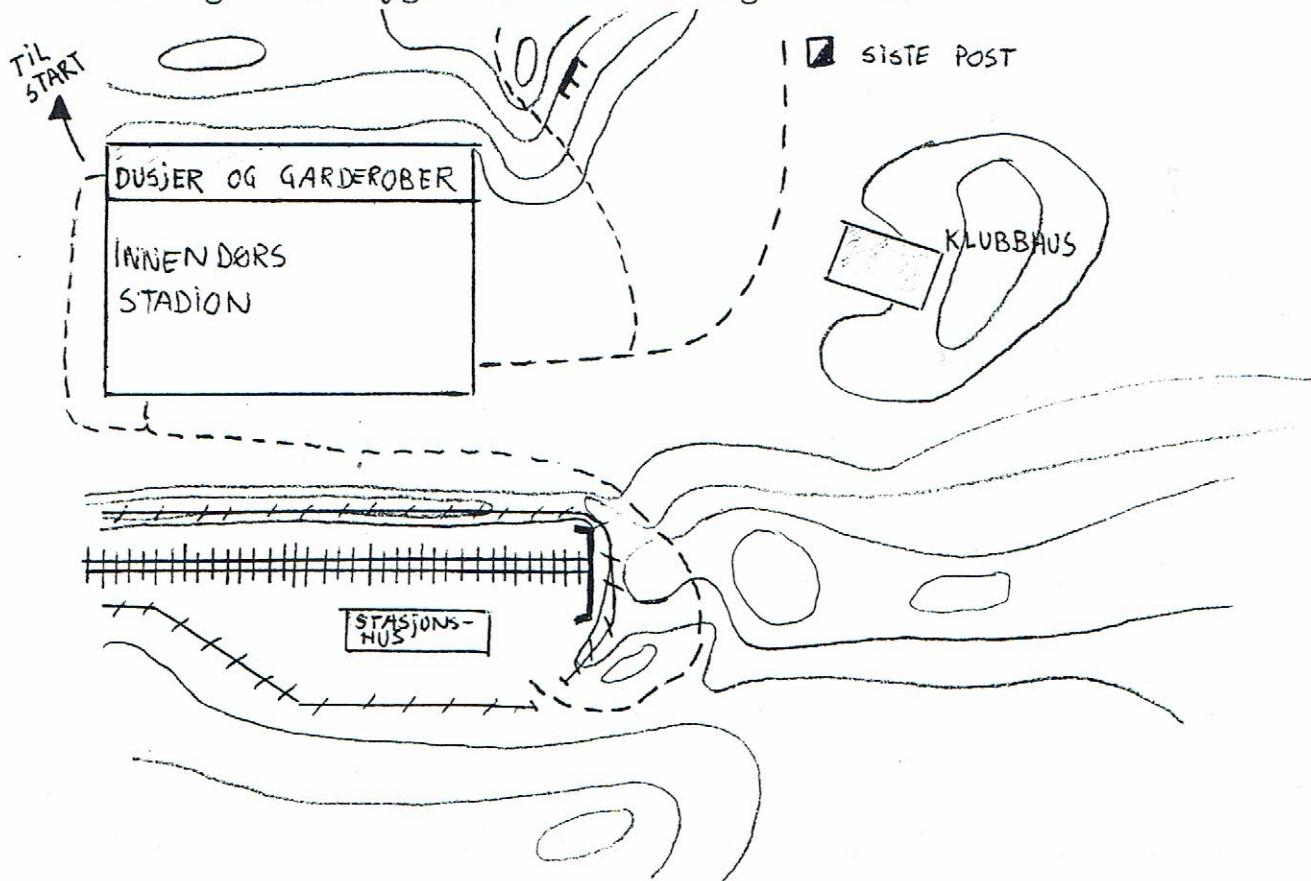
- EN FRAMTIDSVISJON

Solen varmet godt om morgen den 15.juni 2014. Lars Picasso gikk rundt på samlingsplass og betraktet det hele. Klokket var bare 8 om morgen, og det var ennå 2 timer til første start på dette orienteringsløpet. Vel, egentlig var det bare et testløp. Men et svært viktig testløp. Klubben skal på disse tider til neste år stå som arrangør av verdensmesterskapet og i dette testløpet skulle man gå igjennom alle rutinene. Med andre ord var dette en generalprøve. Om 5 timer vil alle løperne være kommet til mål og man kan se om alt har fungert. Dette er nemlig det første løpet hvor man jfr. NOF's handlingsplan 2010 benytter magnetkort som kvittering på postene, og hvor tidtaking og resultatservice er fullstendig automatisert.

Løpsleder Lars hadde tenkt å invitere de beste eliteløperne i landet slik at de kunne gi en tilbakemelding om hvordan alt fungerte, men dessverre var eliten opptatt med World Cup som skulle arrangeres i Egypt. Dette var også en mile-pål da dette er første gang et world-cup-løp arrangeres i Afrika. Nå var endelig alle verdensdelene innlemmet i IOF. Istedet for eliteløperne, valgte Lars å benytte seg av klubbens egne krefter. Han sendte ut noen av klubbens løpere i alle aldre og nivå i konkurransen. I tillegg ville alle deltakerne få et skjema når de kom til mål som skulle fylles ut.

Pressen var invitert, og man ventet seg et stort oppbud av publikum nå når o-idretten skulle vise fram sitt nye ansikt. Lars hadde vandret ned til siste post og så framfor seg.

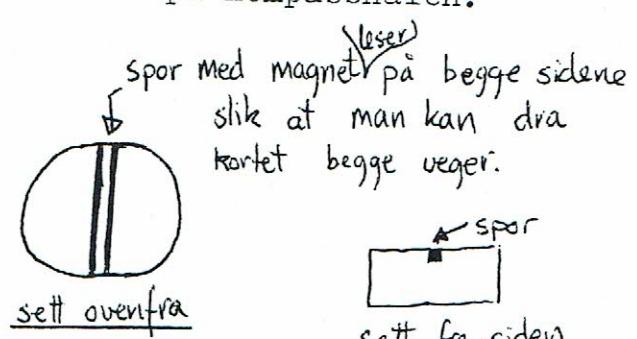
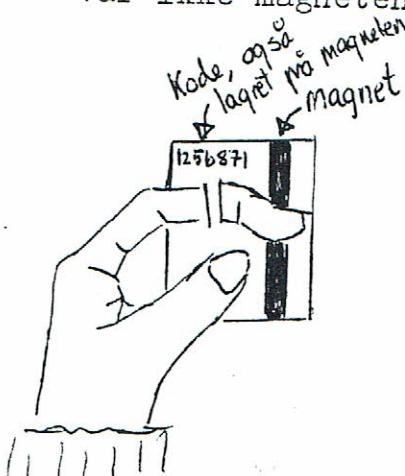
'Et mesterverk' tenkte han, 'dette vil jeg male og gi til klubben.' Han tegnet en skisse over samlingsplass og terrenget rundt. De hadde inngått en avtale med friidrettskretsen når de bygde denne stadion slik at utgiftene ble fordelt. Verdens første spesialbygde innendørsstadion som holdt internasjonale mål og som også var bygd for orienteringsformål.

Lars regnet med at de fleste deltakerne kom med toget khokka 9. Biltrafikk ble forbudt i 1995 på grunn av den store miljøbevegelsen som startet i 1987-1988. Da var allerede skogen i Norge så "syk" at myndighetene måtte gjøre noe. Også i Norge som hadde en av de beste og friske skogene. Dette landet var da et av verdens land som var minst angrepet av forurensning. Verst var det i Polen, Tsjekkoslovakia og Vest-Tyskland for å nevne noen land i Europa. I år 2000 var mange ting som skapte forurensning forbudt i hele verden, og det ventet store straffer til den som brøt disse internasjonale lovene. Samtidig ble det satt inn store krefter på å finne alternativer. Dette har ført til at flyaktiviteten har stoppet opp. Man forsker nå på å kunne utnytte solenergien for også flytrafikk. Istedet er det bygd tog som kan frakte deg nedover Europa i over 400 km/t. Disse benytter elektrisitet, og prototypen var utforsket allerede i begynnelsen av 1980-årene. Lite visste de den gangen at togene i en overgangsperiode skulle ta over for flytrafikken.

Lars hadde rett. Klokka 9 kom mange deltakere ut fra toget og klokka 10 var det også kommet et par tusen tilskuere. Anlegget kunne ta imot 35000 mennesker, virket litt tomt der inne i hallen. Siden all biltrafikk var forbudt, var kollektivtrafikken meget godt utbygd. Også her i Trondheim.

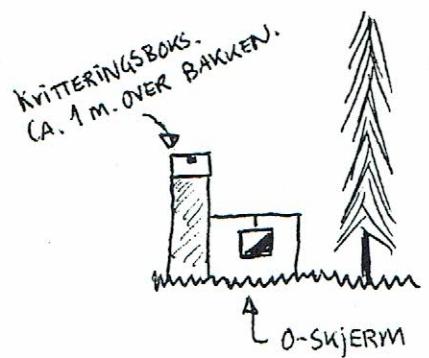
Øyvind Julebildebråten satt i garderoben og studerte magnetkortet. Magneten inneholdt et nummer som stod for hans personlige kode. Alle landets orienteringsløpere hadde i løpet av vinteren fått sin egen 7-sifrede kode. Disse kodene var lagret i en databank på Rud hvor man fant alle nødvendige data om utøveren. Når en o-løper meldte seg på til løp, oppga han bare koden sin og en datamaskin ordnet resten. Dem kommuniserer med databanken og blant opplysningene kunne man få ut klubb, ønsket klasse, fødselsår, adresse etc. Dessuten også løperens beste prestasjoner de siste 5 årene slik at speaker kunne gjøre det mer spennende for publikum ved å komme med tilleggsopplysninger. Øyvind, som er en av klubbens lovende løpere under 17 år, prøvde på hånden hvordan magnetkortet skulle brukes. Han hadde kortet i samme hand som kartet, og dersom han hadde kompasset sitt der også, var ikke magneten sterk nok til å influere på kompassnålen.

KVITTERINGSBOKS

FORTSETTES NESTE NR...

FØLG MED!...

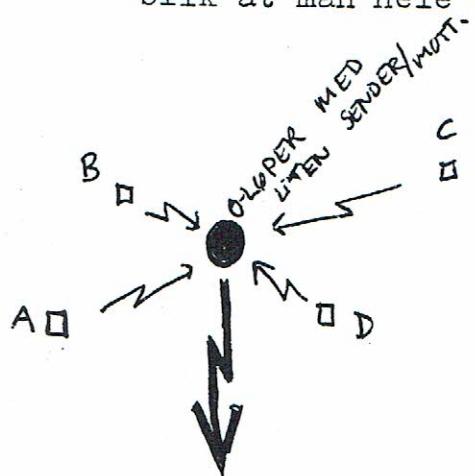
Fortsettelse på føjetongen
"Orienteringsløp lørdag 15.juni 2014
- en framtidvisjon"
kap. 2.

EKSEMPEL PÅ POST

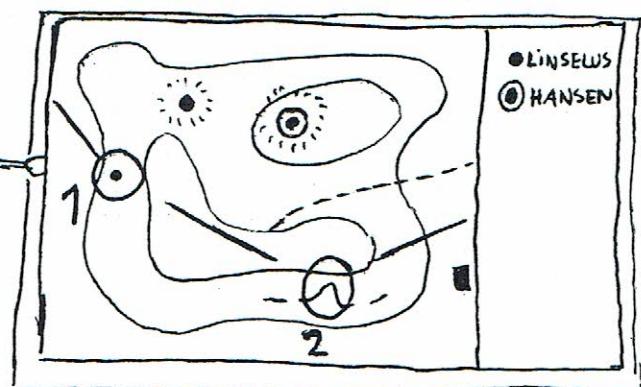
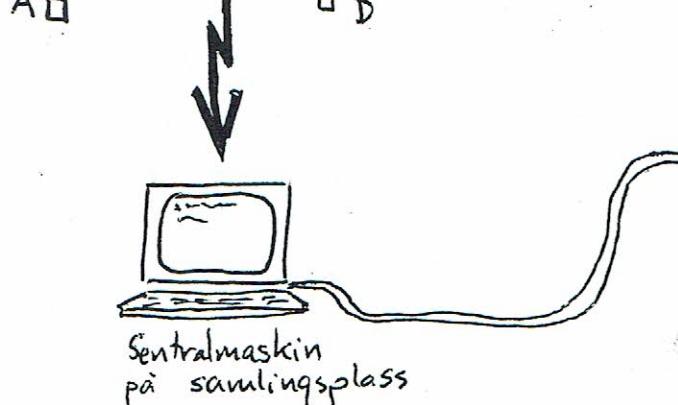
Dette kvitteringssystemet er veldig praktisk. Når løperen kommer til posten, drar han bare magnetkortet gjennom kvitteringsboksen som leser av løperkoden. Denne koden blir sendt til sentralenheten på samlingsplass sammen med postkode og klokketid. Sentralenheten sjekker da om løperen er kommet til rett post (om han kvitterer postene i riktig rekkefølge) og beregner en mellomtid som lagres på en fil som tilhører løperen. Denne tiden blir straks skrevet ut på skriveren slik at man kan henge den opp på resultatlista eller den kan bli brukt til speakertjenesten.

Per Arne Linselus satt ved siden av øyvind i garderoben og festet en liten sender et sted på kroppen. Han hadde valgt å ha den rundt halsen. Øyvind hadde ikke helt forstått hensikten med denne senderen og spurte den lovende junioren om hvordan den fungerte.

- 'Enkelt og greitt', svarte Per Arne som hadde vært med på å utvikle og utprøve dette sist vinter, 'ute i terrenget fins 3-4 større sendere som sender ut signaler. Den lille senderen som jeg har på meg, som egentlig også er en mottaker, tar imot disse signalene og sender retningsdata inn til datamaskinen på samlingsplass. Her blir dataene bearbeidet og det foretas en krysspeiling. Da vet man på samlingsplass hvor løperen er ute i skogen. Sammen med løpernr. som den lille senderen samtidig sender inn, kan man nå tegne en farget prikk på den store skjermen inne i hallen. Her vises også et kart slik at man hele tiden kan se hvor den aktuelle løperen er.'

A,B,C,D = fastmonterte sendere i skogen
som sender ut signaler

Stor tavle i innendørshallen som viser noen deltagere (kan endres ved et lite "tastetrykk"), hvor de er på kartet og løpaa. Tavla kan også brukes til å vise resultater og mellomtider etc.

Øyvind himlet med øynene og sa at nå var det vel like før man slapp å tegne sine vegvalg når man kom til mål. -'Ikke noe problem', svarte Per Arne med et lurt glimt i øyet, ' hvis du leser programmet for dagens løp, kan du se at ved å gå til sekretariatet før kl. 10, kan du be om å få utskrevet et kart med ditt vegvalg på. Datamaskinen lagrer da de opplysningene den får om hvor du er i skogen og du vil om et par dager få tilsendt kart med vegvalg. Sammen med mellomtider og beste vegvalg, kan du da se hvor du har tapt tid. Beste vegvalg beregner maskinen ved å lagre vegvalget til den løper som har korte-est tid mellom to poster. Dette blir da justert under hele løpet for hele løypa hele tiden mens konkurransen pågår.'

Unge Stein Olav Picassosonnir gikk rastløst omkring på samlingsplass. Han gikk bare rundt og ventet på å få gå rundt småtrolløypa men det var så stor kø der at det fortsatt ville ta litt tid. I mellomtiden tenkte han på hva Knut Kartrud hadde sagt når han kom hit i dag. 'Ta det med ro og løs alle oppgavene så godt du kan, det er ikke om å gjøre å løpe fortest og komme først til mål.'

Arrangøren hadde nemlig lagt opp til 2 småtrollopplegg. Et for de aller yngste som ennå ikke kunne lese. Dette opplegget ligner mye på det de brukte på midten av 1980-tallet. Det andre opplegget krever mer fra "småtrollene". På hver post henger en oppgave som skal løses. F.eks. kan det være at posten henger ved en stein (begge småtrolløypene er merket), og da skal de krysse av på karttegnet stein på kontrollkortet sitt.

KONTROLLKORT		SMÅTROLL 2			
NAVN: _____					
Kryss av for "ditt" svar:					
Postnr.	OPPGAVE	1	X	2	POST-KVITTERING
1	Hvilken detalj henger posten på?	• (brun)	□ (sort)	• (sort)	
2	Hva er kompasskursen til neste post?	310°	20°	123°	
3	Hva betyr gult på kartet?	KRATT	ÅPENT OMRØDE	MYR	
4	Løs oppgaven som henger på posten.	Y	Y	mm	

forts. neste nr....
følgmed!

Til å passe på "småtrollene" hadde klubben engasjert deres egen Signe Nykyrs. Hun hadde vært ansvarlig for vårens nybegynnerkursopplegg, hun visste hva hun gikk til. Småtroll er ikke lett å temme for de som ikke vet hvordan. Men Stein Olav stoltet på Signe, da var allerede et av småtrollene temt.

Også Atle Knutsen og Rune Ludvigsen var med på arrangementet. De hadde ansvaret for omklednings- og oppvarmingstelt. De hadde forsøkt å sette disse teltene inntil hverandre slik at det ble en tunnel. Men det ble mye klabb og babb før de fikk det til. Men klabb og babb er de jo vant til, i hvertfall Atle som sist vinter hadde hatt problemer med skismurningen under klubbmesterskapet i skiorienteering. Han fikk store klabber under skiene. Nå var det dårlig merking på teltstengene som var problemet. Hva de skulle med telt? Til å ha på starten selvfølgelig. Det var litt langt å gå fra den hypermoderne stadioen til start.

Til å hjelpe Kjell Stortingsmann med PR-virksomheten hadde de valgt Espen Treffsikker. Han gikk rundt på samlingsplass og traff mange journalister og forsøkte å gi dem blinkskudd. Denne jobben falt lett for Espen som er skiskytter på vinteren, og han liker å treffe folk for en prat. Under dette arrangementet hadde han nok å gjøre på grunn av alle de nye orienteringsfinessene. Han tok også med seg noen fotografer ut i skogen og viste dem hvor de kunne skyte bilder til sine respektive aviser.

Nå var klokken 14.00 og alt hadde gått som smurt. Gro Merete Glad gikk rundt og smilte som en sol. Hun hadde prøveløpt dameløypa og fått beste tid. Verre var det med Mette Fisk. Hun hadde havnet i en våt myr. Nå var det ingen fare, med sine svømmetalenter, kom hun raskt ut av myra. Det som var verre var at det bare var kråker og spurver som heiet på henne der hun gled igjennom sivet. Irriterende når en tenker på at hun tilbakela de 100 metrene i myra på 2 minutter blank.

Lars hadde holdt en pressekonferanse etter premieutdelingen, nå gikk han fornøyd rundt på samlingsplass. 'Journalistene virket imponert', tenkte han, 'men da skal de få se om 2-3 år når vi får tatt i bruk satellittjenestene. Da finner satellitten ut hvor o-løperen er i skogen, og den sørger også for nødvendig kommunikasjon til samlingsplass o.l.' Lars tenkte også på NRK. Han hadde fått dem til å prøvekjøre anlegget sitt under dette arrangementet, og de hadde stilt med over 30 kameraer. Lars hadde sett de første resultatene etter den første redigeringen, og det hele virket meget profesjonelt. De hadde også forsøkt med direktesending, og Lars hadde fått signaler om noen meget spennende og nervepinende timer for sofa-sitterne. Dette viste at de ved å bruke like mye ressurser som under langrennsløp med kameraer ute i skogen (på poster og sikre vegvalg), gikk det an å lage sportssendinger fra orientering som var like spennende å se på som all annen idrett. Dette var en klar overgang fra da NRK stilte med et kamera en halv time før start hvor arrangøren hadde gjort alt i stand til noe mer profesjonelt. De eneste reportasjene som var mulige da var 2 minutter sending fra siste post.

Det var når Lars gikk i sine egne tanker at noen banket ham lett på ryggen og sa at alt var klart for dagens hovedaktivitet: banketten for alle deltakere og funksjonærer.....